

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น และเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนใช้และหลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการคัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือหรือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่มีบริบทท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ
3. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ ปีการศึกษา 2545 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกาะแก้วพิทยาสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยคัดเลือกรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุผลิตภัณฑ์หัตถกรรมและการแปรรูป ผลิตภัณฑ์แปรรูปพืชผลการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างเนื้อหาในบทเรียนเอง จำนวน 15 บท พร้อมด้วยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนบทละ 15 ข้อ จำนวนแบบฝึกหัดทั้งหมด 225 ข้อ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองสอนโดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ โดยข้อสอบเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอน โดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ ชนิด 4 ตัวเลือกเช่นเดียวกัน

3. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นซึ่งผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแล้ว จำนวน 15 แผนการจัดการเรียนรู้

4. วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ในด้านจุดประสงค์ วิธีการวัดผลและการประเมินผล

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อวัดพื้นฐานด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นสำหรับกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากได้ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นครบทุกบทแล้ว ส่วนในกลุ่มควบคุมผู้วิจัยได้สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบ (Post-test) วัดผลสัมฤทธิ์ ไปทดสอบในกลุ่มควบคุมหลังจากสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติไปได้ 30 คาบเช่นเดียวกัน

5. ประเมินผลสัมฤทธิ์ จากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นของนักเรียนกลุ่มทดลอง

6. ประเมินเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุม

7. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานแสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในบทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่น และทำแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนการอ่าน
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น โดยใช้สถิติทดสอบแบบไม่อิสระ t-test แบบ t-Dependent (t-test for dependent)
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบที่แบบอิสระ t-test แบบ t-Independent (t-test for independent)

สรุปผลการวิจัย

1. ได้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น จำนวน 15 บทเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึกหัดบทเรียนละ จำนวน 15 ข้อ รวมจำนวนแบบฝึกหัดทั้งหมด 225 ข้อ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 1 ฉบับ แต่ละฉบับประกอบด้วยข้อสอบ 40 ข้อ และบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 80.84 / 80.58 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดคือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนการอ่านอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยยึดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมและการแปรรูปผลิตภัณฑ์แปรรูปพืชผลการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่น บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการทดสอบผลปรากฏว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.84/80.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการใช้บทเรียนการอ่านที่มีเนื้อหาเน้นบริบทท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียน มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริง ซึ่งเป็นไปตามปัจจัยดังกล่าวคือ

1. การใช้เนื้อหาที่มีบริบทท้องถิ่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจตั้งใจเรียนอย่างจริงจังและเข้าใจเรื่องราวได้ดี เพราะนักเรียนได้ตระหนักเห็นคุณค่าซึ่งเป็นประโยชน์จากการเรียนเรื่องราวใกล้ตัวผู้เรียนและนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เคนเนดี้ และจาร์วิส (Kennedy and Jarvis. 1991 : 105) ไฮเซอร์ นีเดอไมเออร์ (Hyzer Niedermeier. 1991 : บทนำ) เคลเลอร์และเบิร์กแมน (Keller and Burkman. 1994 : 45-53) ได้กล่าวสรุปว่าเนื้อหาในบทเรียนต้องใกล้เคียงกับสถานการณ์ของนักเรียนและเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย นอกจากนี้จิวรรณคูหาภินันท์ (2542 : 47-48) กล่าวว่านักเรียนในวัยนี้จะสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นและประเพณีพื้นบ้าน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นใกล้ตัวและอยู่ในระดับความสนใจของผู้เรียน และจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่านสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอารีย์ สังฆานนคินทร์ (2542 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า การอ่านบทอ่านที่มีความรู้เดิมทางวัฒนธรรมอยู่แล้ว ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวในบทอ่านได้ดีขึ้นและมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น

2. เนื้อหาในบทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นที่ผู้วิจัยใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนมีความยากง่าย และอยู่ในความสนใจเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน โดยยึดหลักการสอนคือสอนจากง่ายไปหายาก กล่าวคือ ให้นักเรียนอ่านข้อความที่ไม่ยาวนาน รวมทั้งให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคู่หรือกลุ่มย่อยเสียก่อน หลังจากนั้นนักเรียนจะเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองมาก

จึงยิ่งค่อยเพิ่มความที่อ่านให้ยากขึ้นและยากขึ้น เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตามลำพังต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Yuk-Chun-Lee. 1995 : 325) กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาในบทเรียนการอ่านให้มีความยากง่ายเหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน นอกจากนี้บาร์เน็ตและคณะ (Barnett and Others. 1989 : 56) ได้กล่าวว่าลักษณะของบทเรียนที่ดีเนื้อเรื่องตรงตามความสนใจของผู้เรียน และเนื้อหามีความยากง่ายเหมาะกับวัยของผู้เรียนและโครงเรื่องดำเนิน น่าสนใจและสนุกสนาน สำหรับวิชาฯ จิตต์วีร์ (2543 : 257) กล่าวว่า ลักษณะของบทเรียนควรมีลักษณะดังนี้ บทเรียนการอ่านเป็นเรื่องง่าย ๆ เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และที่สำคัญตรงกับความต้องการของนักเรียน เป็นต้น

3. การคัดเลือกเนื้อหาในบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้พิจารณาคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ โดยยึดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกเนื้อหาดังต่อไปนี้

3.1 คำศัพท์ เป็นคำศัพท์ที่ครอบคลุมเนื้อหาในบริบทท้องถิ่นในด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับโบราณสถานและโบราณวัตถุ ผลิตภัณฑ์ที่ลดกรรมและการแปรรูป ผลิตภัณฑ์แปรรูปพืชผลการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น จำนวนคำศัพท์ที่ไม่มากเกินไป ซึ่งจะทำให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมในบทอ่านในด้านท้องถิ่นอยู่แล้ว ซึ่งเป็นการง่ายที่นักเรียนจะเรียนรู้คำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

3.2 โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นโครงสร้างไวยากรณ์ที่ใช้สอนในชั่วโมงเรียนปกติของนักเรียน ซึ่งยึดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3.3 ความกะทัดรัดของเนื้อหาในบทอ่าน พร้อมกับแบบฝึกหัดท้ายบทซึ่งเหมาะสมกับเวลา และการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่านทำให้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น น่าสนใจและมีความหมายสำหรับนักเรียนและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการคัดเนื้อหาจากเอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ สารานุกรมและอินเทอร์เน็ต ที่มีความสอดคล้องกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่เน้นบริบทท้องถิ่นซึ่งตรงกับความรู้และประสบการณ์เดิมที่นักเรียนมีอยู่แล้ว อีกทั้งวิธีสอน สอดแทรกคำศัพท์ และกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนสามารถเดาความหมาย และเรียนรู้โครงสร้างประโยคได้เร็วขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาในบทอ่านได้ด้วยความเข้าใจเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นชุดนี้มี

ประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของบทเรียน 80.84/80.58 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จากผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ผลปรากฏว่าคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่นสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อช่วยเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

1.2 เมื่อสอนทักษะการอ่านเสร็จสิ้นแล้ว ครูผู้สอนควรเสริมด้วยการฝึกทักษะการเขียนให้นักเรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้วหรือแสดงความคิดเห็น โดยมอบหมายให้ทำเป็นการบ้าน แล้วให้นำส่งในชั่วโมงต่อไป

1.3 ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเนื้อหา โดยการให้นักเรียนเสนอหัวข้อที่สนใจ อยากรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการคัดเลือกเนื้อหาตามความสนใจของนักเรียน

1.4 ควรนำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้อย่างกว้างขวาง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นเดียวกัน เพื่อที่จะนำผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมาเปรียบเทียบหาเกณฑ์มาตรฐานของทักษะการอ่านของนักเรียนต่อไป

1.5 สร้างแบบประเมินเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ในการใช้บทเรียนการอ่านที่เน้นบริบทท้องถิ่น ในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ และปัญหาหลังการใช้บทเรียนการอ่านแล้ว และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงบทเรียนการอ่านอันนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

1.6 การสอนบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่น จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยการปรับ เพิ่ม ขยาย เนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นที่ครูผู้สอนปฏิบัติการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่นในด้านทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เพื่อได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นบริบทท้องถิ่นทักษะด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียนต่อไป

2.3 การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ควรใช้ข้อความที่ไม่ยาวนานโดยยึดหลักการจากง่ายไปหายาก จะทำให้เกิดแรงจูงใจ และความมั่นใจของผู้เรียนในการที่จะฝึกรอ่านด้วยตนเองตามลำพังต่อไป

2.4 การผลิตเอกสารการสอนสำหรับวิชาการอ่าน ในระดับชั้นต่าง ๆ ควรจะมีการหาประสิทธิภาพของเอกสารการสอนอ่านแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วสามารถใช้เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2.5 การสร้างบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ควรนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายนำมาใช้ประกอบบทเรียนการอ่าน เพื่อส่งเสริมศักยภาพและสนองความแตกต่างในด้านความสามารถระหว่างบุคคลของผู้เรียน

2.6 การนำบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ ควรใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาสังคมควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการอ่านด้วยทุกครั้งเพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในบทเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข